

Brüssel, 2. detsember 2025
(OR. en)

15648/25

Institutsioonidevaheline
dokument:
2025/0366(NLE)

LIMITE

ANTIDISCRIM 111
COCON 70
COHOM 170
COPEN 355
DROIPEN 142
EDUC 458
FREMP 343
JAI 1723
MIGR 435
SOC 789

SEADUSANDLIKUD AKTID JA MUUD DOKUMENDID

Teema: NÕUKOGU OTSUS Euroopa Liidu nimel võetava seisukoha kohta Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalga ja pervägivalga ennetamise ja tõkestamise konventsiooni osaliste komisjoni 19. koosolekul seoses teatavatele konventsiooniosalistele esitatavate soovitude ja järeldustega kõnealuse konventsiooni rakendamise kohta küsimustes, mis puudutavad õiguslast koostööd kriminaalasjades, varjupaika ja mittetagasisaatmist

NÕUKOGU OTSUS (EL) 2025/...,

...

**Euroopa Liidu nimel võetava seisukoha kohta
Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla
ennetamise ja tõkestamise konventsiooni osaliste komisjoni 19. koosolekul
seoses teatavatele konventsiooniosalistele esitatavate soovitude ja järeldustega
kõnealuse konventsiooni rakendamise kohta
küsimustes, mis puudutavad õiguslast koostööd kriminaalasjades,
varjupaika ja mittetagasisaatmist**

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

Võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 78 lõiget 2, artikli 82 lõiget 2 ja artiklit 84 koostoimes artikli 218 lõikega 9,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Liit sõlmis Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni (edaspidi „konventsioon“) liidu institutsioonide ja avaliku halduse küsimustes nõukogu otsuse (EL) 2023/1075¹ alusel ning kriminaalasjades tehtava õiguslase koostöö, varjupaiga ja mittetagasisaatmise küsimustes — niivõrd kui need kuuluvad liidu ainupädevusse — nõukogu otsuse (EL) 2023/1076² alusel. Konventsioon jõustus liidu suhtes 1. oktoobril 2023.
- (2) Konventsiooni artikli 66 lõike 1 kohaselt jälgib naistevastase vägivalla ja perevägivallaga võitlemise eksperdirühm (GREVIO), kuidas konventsiooniosalised seda rakendavad. Konventsiooni artikli 68 lõike 11 kohaselt võtab GREVIO vastu aruande ja järeldused meetmete kohta, mida asjaomane konventsiooniosaline rakendab konventsiooni sätete elluviimiseks.

¹ Nõukogu 1. juuni 2023. aasta otsus (EL) 2023/1075 Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta seoses liidu institutsioonide ja avaliku haldusega (ELT L 143 I, 2.6.2023, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

² Nõukogu 1. juuni 2023. aasta otsus (EL) 2023/1076 Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta seoses küsimustega, mis puudutavad õiguslast koostööd kriminaalasjades, varjupaika ja mittetagasisaatmist (ELT L 143 I, 2.6.2023, lk 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

- (3) Konventsiooniosaliste komisjon (edaspidi „komisjon“) võib kooskõlas konventsiooni artikli 68 lõikega 12 võtta vastu asjaomasele konventsiooniosalisele adresseeritud soovitusi, tuginedes GREVIO aruandele ja järeldustele. Kõnealustes soovitustes tehakse vahet meetmetel, mida tuleb võtta niipea kui võimalik ja millest tuleb komisjonile kolme aasta jooksul aru anda, ning meetmetel, mis on küll olulised, kuid mille rakendamine ei ole nii kiireloomuline. Selle kolmeaastase ajavahemiku lõpus peab asjaomane konventsiooniosaline esitama komisjonile aruande konventsiooni kümnes konkreetses valdkonnas võetud meetmete kohta. Esitatud aruande ja lisateabe põhjal võtab komisjon vastu oma sekretariaadi koostatud järeldused soovituste rakendamise kohta.
- (4) Konventsiooni artikli 68 lõike 3 kohaselt jagatakse GREVIO esialgsele lähteolukorra hindamise menetlusele järgnevad hindamismenetlused voorudeks (edaspidi „temaatilised hindamisvoorud“). Esimese temaatilise hindamisvooruga pealkiri on „Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice“ (Usalduse loomine toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu) ning selles käsitletakse konventsiooni 20 artiklit, nimelt artikleid 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 ja 56. Komisjon võttis 17. detsembril 2024 oma 17. koosolekul vastu otsuse soovituste kohta, mille komisjon peab vastu võtma GREVIO esimese temaatilise hindamisvooruga raames vastuvõetud aruannete põhjal ja mis on esitatud dokumendis IC-CP(2024)10 rev.

- (5) Komisjon võtab oma 19. koosolekul 11. detsembril 2025 eeldatavasti vastu järgmised soovitude eelnõud (üks lähteolukorra hindamise vooru põhjal ja seitse esimese temaatilise hindamisvooruga põhjal) ja järelduste eelnõu konventsiooni rakendamise kohta üheksa konventsiooniosalise poolt (vastavalt „soovituste eelnõud“ ja „järelduste eelnõud“ ning koos „kavandatavad aktid“):
- Ühendkuningriigile esitatav soovitus Istanbuli konventsiooni rakendamise kohta (esitatud dokumendis ICCP(2025)22prov);
 - Andorrales esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)23prov);
 - Belgiale esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)24revprov);
 - Prantsusmaale esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)25prov);
 - Itaaliale esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)26prov);

- Madalmaadele esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)27prov);
- Portugalile esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)28prov);
- Serbiale esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)29prov) ning
- konventsiooniosaliste komisjoni järelused Poolat käsitlevate soovituste rakendamise kohta (esitatud dokumendis IC-CP(2025)30prov).

- (6) Kavandatavad aktid käsitletavad konventsiooni selliste sätete rakendamist, mis on seotud õiguslase koostööga kriminaalasjades, näiteks naistevastase vägivalga ja perevägivalga ohvrite kaitse ja toetamise küsimused. Kavandatavad aktid käsitlevad ka konventsiooni selliste sätete rakendamist, mis on seotud varjupaiga ja mittetagasisaatmisega. Need küsimused on hõlmatud liidu õigustikuga, eelkõige nõukogu direktiiviga 2003/86/EÜ³, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiividega 2012/29/EL⁴, (EL) 2024/1346⁵ ja (EL) 2024/1385⁶ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2024/1348⁷. Kavandatavatel aktidel on õiguslik toime, sest need võivad suurel määral mõjutada liidu õiguse sisu, kuna nendest võib edaspidi sõltuda konventsiooni asjakohaste sätete tõlgendamine. Seepärast on asjakohane määrata kindlaks konventsiooniosaliste komisjonis liidu nimel võetav seisukoht küsimustes, mis puudutavad õiguslase koostööd kriminaalasjades, varjupaika ja mittetagasisaatmist.

³ Nõukogu 22. septembri 2003. aasta direktiiv 2003/86/EÜ perekonna taasühinemise õiguse kohta (ELT L 251, 3.10.2003, lk 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj>).

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta direktiiv 2012/29/EL, millega kehtestatakse kuriteoohvrite õiguste ning neile pakutava toe ja kaitse miinimumnõuded ning asendatakse nõukogu raamotsus 2001/220/JSK (ELT L 315, 14.11.2012, lk 57, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. mai 2024. aasta direktiiv (EL) 2024/1346, milles sätestatakse rahvusvahelise kaitse taotlejate vastuvõtu nõuded (ELT L, 2024/1346, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. mai 2024. aasta direktiiv (EL) 2024/1385, milles käsitletakse naistevastase vägivalga ja perevägivalga tõkestamist (ELT L, 2024/1385, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj>).

⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. mai 2024. aasta määrus (EL) 2024/1348, millega luuakse rahvusvahelise kaitse ühine menetlus liidus ja tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2013/32/EL (ELT L, 2024/1348, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

- (7) Oluline on märkida, et konventsiooni teatavate artiklitega seotud soovitude eelnõud kuuluvad üksnes osaliselt liidu pädevusse. Nende artiklite puhul ei tohiks käesolev otsus piirata liikmesriikide pädevust, näiteks ei tohiks käesolev otsus konventsiooni artiklite 49 ja 50 kohta antavate soovitude eelnõude puhul piirata liikmesriikide pädevust oma õigussüsteemide sisemisel korraldusel ja haldamisel; konventsiooni artiklite 11 ja 20 kohta antavate soovitude eelnõude puhul ei tohiks käesolev otsus piirata liikmesriikide pädevust oma tervishoiuteenuste ja arstiabi korraldamisel ja kättesaadavaks tegemisel; konventsiooni artikli 14 kohta antavate soovitude eelnõude puhul ei tohiks käesolev otsus piirata liikmesriikide pädevust õppe sisu ja haridussüsteemide korralduse osas ning konventsiooni artikli 31 kohta antavate soovitude eelnõude puhul ei tohiks käesolev otsus piirata liikmesriikide pädevust perekonnaõiguse valdkonnas.

- (8) Ühendkuningriigi puhul sisaldab soovitus eelnõu ettepanekut ühtlustada konventsioonist lähtudes olemasolevaid õiguslikke määratlusi (konventsiooni artikkel 3); tagada, et konventsiooni sätteid rakendatakse diskrimineerimiseta, ning integreerida interseksionaalse diskrimineerimisega kokku puutunud naiste vaatenurgad ja vajadused poliitikameetmetesse (konventsiooni artikkel 4); tagada sobivad ja kestlikud rahalised vahendid kõigi poliitikameetmete jaoks, mille eesmärk on tõkestada naistevastast vägivalda, ning tagada asjaomaste kodanikuühiskonna organisatsioonide kestlik rahastamine (konventsiooni artikkel 8); suurendada kodanikuühiskonna organisatsioonide tunnustamist ja toetamist (konventsiooni artikkel 9); anda riiklikele koordineerivatele organitele vajalikud volitused ja pädevus ning tagada poliitika ja meetmete koordineerimine ja elluviimine, et ennetada ja tõkestada naistevastase vägivalla kõiki vorme, ning tagada nende sõltumatu järelevalve ja hindamine, mida toetavad asjakohased andmed (konventsiooni artikkel 10); ühtlustada andmekogumissüsteeme ja tagada liigitatud andmete süstemaatiline kogumine naistevastase vägivalla kohta (konventsiooni artikkel 11); tagada asjaomaste spetsialistide koolitamine selle kohta, kuidas naistevastasele vägivallale asjakohaselt reageerida ja seda uurida (konventsiooni artikkel 15); kõrvaldada takistused üldiste tugiteenuste kättesaadavusele (konventsiooni artikkel 20); pakkuda kõigile ohvritele piisava personali ja rahastusega spetsialiseeritud tugiteenuseid ning suurendada naistevastase vägivalla ja perevägivalla ohvrite jaoks ettenähtud varjupaikade ja neis pakutavate kohtade arvu (konventsiooni artiklid 22 ja 23); tagada, et lapse vastu suunatud vägivalla saab käsitada raskendava asjaoluna olenemata vägivallatseja suhtest lapsega (konventsiooni artikkel 46); vähendada taasohvristamist, tagades et naistevastase vägivalla tegusid uurivad ja nende eest süüdistusi esitavad isikud on nendes küsimustes piisavalt asjatundlikud, ning tagada, et juhtumeid käsitletakse viivitamata ja tõhusalt (konventsiooni artikkel 50); tagada vajaduse korral hädaolukorras rakendatavate tõkendite kehtestamine ja rakendamine (konventsiooni artikkel 52) ning tagada kõigile naistele ja tütarlastele varjupaigamenetluse ajal piisav ja turvaline majutus ning sootundlikud vastuvõtuprotseduurid (konventsiooni artikkel 60). Kuna kõnealune soovitus eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega kriminaalasjades tehtava õiguslase koostöö, varjupaiga ja mittetagasisaatmise valdkonnas ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid selle vastuvõtmisele.

- (9) Andorra puhul sisaldab soovitude eelnõu ettepanekut töötada välja pikaajaline terviklik strateegia kõigi konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate naistevastase vägivalla vormide ennetamiseks ja tõkestamiseks; tagada, et naiste õigustega tegelevad organisatsioonid on poliitika kujundamisse täielikult kaasatud, ja hinnata neid poliitikameetmeid üksikasjalike näitajate alusel regulaarselt (konventsiooni artikkel 7); tagada, et naiste õigustega tegelevad valitsusvälised organisatsioonid saavad piisavalt subsiidiume ja aega neile antud ülesannete täitmiseks (konventsiooni artikkel 8); jätkata liigitatud andmete kogumise laiendamist kõigi konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate vägivallavormide kohta ning tagada, et naistevastase vägivalla ja perevägivallaga seotud kohtulahendite kohta on olemas täielikud andmed (konventsiooni artikkel 11); laiendada ennetuskampaaniaid, et hõlmata kõiki konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvaid vägivallavorme (konventsiooni artikkel 12); tagada piisavad inimressursid ja ettenähtud kvalifikatsioon spetsialistidele, kes töötavad vägivallatsejatele mõeldud programmides, töötada välja miinimumnõuded ja võtta kasutusele eriprogramm seksuaalvägivalla toimepanijatele (konventsiooni artikkel 16); tagada, et spetsialiseeritud tugiteenused vastavad ohvrite vajadustele ning et naissoost rändajatel, naissoost pagulastel ja naissoost varjupaigataotlejatel on neile teenustele täielik juurdepääs (konventsiooni artiklid 22 ja 60); teha jõupingutusi politseioperatsioonide parandamiseks, võttes arvesse kõiki konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvaid naistevastase vägivalla vorme, ning suurendada asjaomaste spetsialistide teadlikkust (konventsiooni artiklid 49 ja 50); võtta meetmeid selle tagamiseks, et kõik sidusrühmad teevad kõigi konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate vägivallavormide riskihindamise ja kordavad seda regulaarselt (konventsiooni artikkel 51); tagada, et otsese ohu korral saab viivitamata seada hädaolukorras rakendatavaid tõkendeid, ning kehtestada selge õigusraamistik, mis tagab hädaolukorras rakendatavate tõkendite nõuetekohase haldamise (konventsiooni artikkel 52), ning tagada, et kõigi konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate vägivallavormide ohvrid saavad kasutada lähenemiskeeldu ja et rikkumiste eest karistatakse (konventsiooni artikkel 53). Kuna kõnealuste soovitude eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega kriminaalasjades tehtava õigusalse koostöö, varjupaiga ja mittetagasisaatmise valdkonnas ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid selle vastuvõtmisele.

- (10) Belgia puhul sisaldab soovitude eelnõu ettepanekut tagada naistevastase vägivalla ennetamise ja tõkestamisega seotud poliitika ja meetmete suurem kooskõla riigi eri valitsustasandite vahel (konventsiooni artikkel 7); tagada kogutud andmete liigitamine ja ühtlustada andmete kogumist (konventsiooni artikkel 11); tagada teadmiste levitamine vabatahtlikult antud nõusoleku mõiste kohta seksuaalsuhetes (konventsiooni artikkel 14); pakkuda kõigi tasandite õiguskaitseametnikele ja kõigile asjaomastele tervishoiutöötajatele alg- ja täienduskoolitust ning võtta vastu koolituskursuste kvaliteedistandardid ja neid levitada (konventsiooni artikkel 15); suurendada asjakohaste meetmete abil toetust vägivalla ohvriks langenud naiste taastumisele ja majanduslikule sõltumatusele ning rakendada tervishoiusektoris standardseid hooldusplaane, et tagada ohvrite kindlakstegemine ja nende suunamine ettenähtud spetsialiseeritud tugiteenuste juurde (konventsiooni artikkel 20); suurendada ainult naistele mõeldud varjupaikade ja neis pakutavate kohtade arvu ning tagada, et tasud ei piiraks varjupaikade kättesaadavust, ning võtta kasutusele üleriigiline tugitelefoni, mis kõigi ohvrite jaoks oleks ühtseks kontaktpunktiks (konventsiooni artikkel 22); tagada, et järelevalve all toimuvate kohtumiste ruumid on laste ja nende emade jaoks turvalised ning on välditud taasohvristamine (konventsiooni artikkel 31); tagada, et prokuratuur seab kõnealused juhtumid tähtsuse järjekorda ning rakendab naistevastase vägivalla soopõhist ja ohvrikeskset mõistmist, tagada tulemuslike kaitsemeetmete olemasolu, et vältida sobimatu vahendamise kasutamist, ning võtta meetmeid, et kõigi naistevastase vägivalla juhtumite korral vältida ebavõrdsust õigusasutuste reageerimises (konventsiooni artiklid 49 ja 50); kõrvaldada takistused hädaolukorras rakendatavate tõkendite ja lähenemiskeeldude kasutamisel ning tagada, et sellised tõkendid on kõigile ohvritele kättesaadavad ja juurdepääsetavad ja et neid saab rakendada muudest menetlustest sõltumatult (konventsiooni artiklid 52 ja 53), ning hinnata olemasolevate kaitsemeetmete rakendamist ja tagada, et kõiki kehtestatud meetmeid rakendatakse praktikas kõigi konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate vägivallavormide ohvrite puhul (konventsiooni artikkel 56). Kuna kõnealuste soovitude eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega kriminaalasjades tehtava õigusosalase koostöö valdkonnas ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid kõnealuste soovitude vastuvõtmisele.

- (11) Prantsusmaa puhul sisaldab soovitude eelnõu ettepanekut töötada välja pikaajaline üldstrateegia konventsiooni kohaldamisalasse kuuluva naistevastase vägivalla kõigi vormide ennetamiseks ja tõkestamiseks, tagada piisav rahastus naistevastase vägivalla ennetamise ja tõkestamise poliitikameetmeid koordineerivale organile; tagada, et naiste õigustega tegelevad ühendused on poliitika kujundamisse täielikult kaasatud, ja hinnata neid poliitikameetmeid eelnevalt kindlaksmääratud näitajate alusel regulaarselt (konventsiooni artiklid 3 ja 7); jätkata jõupingutusi, et tagada naistevastase vägivalla kõigi vormide ennetamise ja tõkestamise poliitikameetmete piisav rahastus ning tagada, et naiste õigustega tegelevatel organisatsioonidel on oma töö tegemiseks olemas piisavad ja stabiilsed rahalised vahendid (konventsiooni artikkel 8); tagada, et kohtuasutuste kogutud andmed on liigitatud (konventsiooni artikkel 11); suurendada jõupingutusi ja hinnata esmase ennetuse meetmete mõju (konventsiooni artikkel 12); tagada naistevastase vägivalla kõigi vormide kohta koolitus kõigile spetsialistidele, kes puutuvad kokku ohvrite ja vägivallatsetajatega, ja sellise koolituse hindamine (konventsiooni artikkel 15); võtta vastu vägivalla toimepanijatele mõeldud programmide miinimumnõuded ja rakendada neid ning hinnata nende mõju (konventsiooni artikkel 16); tagada, et kogu riigis luuakse koordineerivad organid ja et naissoost ohvrite toetamiseks loodud uued ühtsed kontaktpunktid kaasavad kõiki asjaomaseid asutusi (konventsiooni artikkel 18); tagada, et kõigil vägivalla ohvriks langenud naistel on võimalik kasutada kohtumeditiinilist läbivaatust ja säilitada tõendeid, ning võtta täiendavaid meetmeid puuetega naiste vastase vägivalla ennetamiseks ja tõkestamiseks (konventsiooni artikkel 20); tagada spetsialiseeritud toe kättesaadavus kogu riigis, sealhulgas vägivalla ohvriks langenud naistele ja nende lastele, kes elavad varjupaigas, ning tagada, et sellised teenused vastavad naistevastase vägivalla puhul digimõõtmele (konventsiooni artikkel 22);

pakkuda seksuaalvägivalla ohvritele arstiabi, toetust traumaolukorras, kohtumeditiinilist läbivaatust ja psühholoogilist abi (konventsiooni artikkel 25); tagada eestkoste- ja külastusõiguse üle otsustamisel ohvrite ja nende laste turvalisus, võttes kasutusele rohkem meetmeid koostöö tugevdamiseks tsiviil- ja kriminaalkohtute vahel, ning tagada, et järelevalve all toimuvateks kohtumisteks on piisavalt ruume (konventsiooni artikkel 31); tugevdada meetmeid, mis on võetud naissoost ohvrite julgustamiseks, et nad teatasid vägivallast kõigi konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate vägivallavormide puhul, ning tagada asjakohased vastuvõtu- ja tugiteenused; võtta meetmeid selle tagamiseks, et rohkem seksuaalvägivalla juhtumeid jõuaks süüdistuse esitamise etappi, ning jätkata jõupingutusi, et tagada õigusalaste asjakohane reageerimine kõigile naistevastase vägivalla vormidele (konventsiooni artiklid 49 ja 50); tagada, et kõigi naistevastase vägivalla juhtumite puhul tehakse süstemaatiliselt riskihindamisi (konventsiooni artikkel 51); kasutada rohkem lähenemiskeelde ja tagada, et rikkumiste eest karistatakse (konventsiooni artikkel 53), ning piirata taasohvristamist, millega vägivalla ohvriks langenud naised võivad menetluse käigus kokku puutuda (konventsiooni artikkel 56). Kuna kõnealuste soovitude eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega kriminaalasjades tehtava õigusalase koostöö valdkonnas ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid kõnealuste soovitude vastuvõtmisele.

- (12) Itaalia puhul sisaldab soovitude eelnõu ettepanekut võtta kasutusele perevägivalla ja naistevastase vägivalla määratlused, mis on kooskõlas artikliga 3, et tagada nende mõistete ühetaoline kasutamine (konventsiooni artikkel 3), tagada, et naistevastase vägivalla riiklikus tegevuskavas käsitletakse kõiki naistevastase vägivalla vorme ning et seda toetavad ajakava, rahalised vahendid ja näitajad edusammude mõõtmiseks; tagada tulemuslik konsulteerimine kodanikuühiskonna esindajatega ja paremini koordineerida asjakohaste poliitikameetmete rakendamist (konventsiooni artikkel 7); tagada kõigi naistevastase vägivalla ennetamise ja tõkestamise poliitikasuundade ja meetmete kestlik ja pikaajaline rahastamine ning varjupaikade kestlik ja piisav rahastamine (konventsiooni artikkel 8); tagada, et kõik asjaomased sidusrühmad koguvad ja liigitavad andmeid, ning ühtlustada andmete kogumist (konventsiooni artikkel 11); tagada teadmiste levitamine vabatahtlikult antud nõusoleku mõiste kohta seksuaalsuhetes (konventsiooni artikkel 14); pakkuda kõigile asjaomastele spetsialistidele naistevastase vägivalla kõigi vormide kohta alg- ja täienduskoolitust (konventsiooni artikkel 15); suurendada varjupaikade ja neis pakutavate kohtade arvu, võttes arvesse sobivat geograafilist jaotumist, ning tagada majutus kõigile ohvritele, tagada, et naiste suguelundite moonutamise ohvritel on juurdepääs tugitelefoni, ning tagada, et perevägivalla või naistevastase vägivalla muude vormidega kokkupuutuvate laste psühholoogiliseks nõustamiseks ei ole vaja mõlema vanema nõusolekut (konventsiooni artiklid 22, 23, 24 ja 26); tagada järelevalve all toimuvateks kohtumisteks turvalised ruumid ja perevägivalla alal koolitatud spetsialistide abi (artikkel 31);

tagada, et lepitava õigusemõistmise teenuseid kasutatakse konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate kuritegude puhul ettevaatlikult ning ohvri vaba ja teadliku nõusoleku korral (konventsiooni artikkel 48); tagada õiguskaitseasutuste õigeaegne ja asjakohane reageerimine teadetele mis tahes vormis naistevastase vägivalla kohta ning nende tõhus uurimine ja nende eest vastutusele võtmine (konventsiooni artiklid 49 ja 50); tagada mis tahes vormis naistevastase vägivalla ohvrite süstemaatilised riskihindamised, mis põhinevad käsiraamatutel ja juhistel, ning käsitleda vajadust võtta hindamisel arvesse lapsi ja nende individuaalseid riske (konventsiooni artikkel 51) ning tagada, et hädaolukorras rakendatavaid tõkendeid seatakse praktikas vajadust mööda, jälgida tõkendeid ja reageerida rikkumise korral ning kaitsta hädaolukorras rakendatavate tõkendite ja lähenemiskeeluga ka lapsi (konventsiooni artiklid 52 ja 53). Kuna kõnealuste soovitude eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega kriminaalasjades tehtava õiguslase koostöö valdkonnas ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid kõnealuste soovitude vastuvõtmisele.

- (13) Madalmaade puhul sisaldab soovitude eelnõu ettepanekut tagada, et poliitikadokumentide määratlustes võetakse arvesse, et perevägivald mõjutab naisi ebaproportsionaalselt, ning viia õigusaktides esitatud määratlused vastavusse konventsiooni artikli 3 punktiga b (konventsiooni artikkel 3); tagada naistevastase vägivalla ja perevägivald ennetamise ja tõkestamisega seotud poliitika ja meetmete koordineerimine ning see, et need hõlmaksid kõiki konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvaid naistevastase vägivalla vorme, määrata koordineeriva organi roll täielikult institutsioonilistele üksustele, kellel on selged volitused, pädevus ja vajalikud vahendid, ning tagada valitsusväliste organisatsioonide kaasamine poliitika kujundamisse (konventsiooni artikkel 7); näha ette naistevastase vägivalla ja perevägivald kõiki vorme käsitlevate poliitikasuundade ja meetmete asjakohane ja kestlik rahastamine ning tagada naiste õigustega tegelevate organisatsioonide asjakohane ja kestlik rahastamine (konventsiooni artikkel 8); kohandada andmekategooriaid kohtusüsteemis ja õiguskaitseasutustes kasutamiseks ning tagada andmete liigitamine (konventsiooni artikkel 11); tõhustada kõigi naistevastase vägivalla ohvritega tegelevate spetsialistide koolitamist kõigi konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate vägivalla vormide kohta, tuginedes naiste õigustega tegelevate organisatsioonide eksperditeadmistele (konventsiooni artikkel 15); tõhustada jõupingutusi, et suurendada varjupaikade ja neis pakutavate kohtade arvu ning nende suutlikkust täita interseksionaalset diskrimineerimist kogenud naiste vajadusi (konventsiooni artikkel 22); tagada konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate naistevastase vägivalla juhtumite tõhus uurimine ja nende eest vastutusele võtmine ning võtta meetmeid, et julgustada naissoost ohvreid, sealhulgas interseksionaalse diskrimineerimise ohus olevaid naisi, juhtumitest teatama (konventsiooni artiklid 49 ja 50); võtta meetmeid, et mitut asutust hõlmava reageerimise raames tagada perevägivald ja naistevastase vägivalla muude vormide korral sugu arvestav riskihindamine (konventsiooni artikkel 51), ning vaadata kooskõlas konventsiooniga läbi lähenemiskeeldude ja hädaolukorras rakendatavate tõkendite süsteem ning laiendada seda, et asjaomastele asutustele tagada võimalus otsese ohu juhtumite korral viivitamata seada selliseid tõkendeid (konventsiooni artikkel 52). Kuna kõnealuste soovitude eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega kriminaalasjades tehtava õiguslase koostöö valdkonnas ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid kõnealuste soovitude vastuvõtmisele.

- (14) Portugali puhul sisaldab soovitude eelnõu ettepanekut tagada piisavad rahalised vahendid riiklike strateegiate ja tegevuskavade rakendamiseks ning naiste õigustega tegelevate organisatsioonide kestlik rahastamine (konventsiooni artikkel 8); tagada kohtunikkonna liikmetele alg- ja täienduskoolitus kõigi konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate naistevastase vägivalla vormide kohta ning tagada, et kõik asjaomased spetsialistid saavad naistevastase vägivalla kohta korduvat koolitust (konventsiooni artikkel 15); tagada, et pere- ja seksuaalvägivalla toimepanijate programmid on piisavalt kättesaadavad, ja võtta nende kohta vastu miinimumnõuded ning neid hinnata (konventsiooni artikkel 16); töötada välja asutustevahelised koordineeritult võetavad meetmed naistevastase vägivalla kõikidele vormidele reageerimiseks (konventsiooni artikkel 18); võtta kasutusele tugitelefoni eri vägivallavormide ohvriks langenud naistele, suurendada mis tahes vormis naistevastase vägivalla ohvrite jaoks ainult naistele mõeldud varjupaikade ja neis pakutavate kohtade arvu ja tagada spetsialiseeritud tugiteenuste kättesaadavus ning kaotada nõue, et naissoost ohvrid peavad varjupaika saamiseks teatama kuriteost (konventsiooni artikkel 22); seada järelevalve all toimuva kohtumise puhul esikohale naissoost ohvrite ja nende laste turvalisus ning nende õiguste järgimine (konventsiooni artikkel 31); tagada õiguskaitseametnike kiire ja sootundlik reageerimine kõigile naistevastase vägivalla juhtumitele, võttes arvesse ka nende digimõõdet; tagada juhtumite tõhus uurimine (konventsiooni artiklid 49 ja 50); viia hädaolukorras rakendatavate tõkendite süsteem ja lähenemiskeeldude süsteem konventsiooniga vastavusse; tagada, et lähenemiskeeldude ulatus ja kestus määratakse kindlaks iga juhtumi korral eraldi ning et lähenemiskeeldude jälgimist tugevdatakse ja nende rikkumise suhtes kohaldatakse hoiatavaid karistusi (konventsiooni artiklid 52 ja 53). Kuna kõnealuste soovitude eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega kriminaalasjades tehtava õiguslase koostöö valdkonnas ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid kõnealuste soovitude vastuvõtmisele.

- (15) Serbia puhul sisaldab soovitude eelnõu ettepanekut ühtlustada konventsioonist lähtudes kõigis seadustes perevägivalda määratlus, tagada riikliku strateegia tõhus rakendamine ja järelevalve ning eraldada piisavad rahalised vahendid pädevale organile või pädevatele organitele, kelle vastutada on naistevastase vägivalda kõigi vormide tõkestamise poliitika ja meetmete koordineerimine, rakendamine, järelevalve ja sõltumatu hindamine (konventsiooni artiklid 3 ja 7); tagada asjakohased ja kestlikud rahalised vahendid õigusaktide, poliitika ja meetmete jaoks, mille eesmärk on ennetada ja tõkestada naistevastast vägivalda ja perevägivalda, ning tagada selliste ohvritele spetsialiseeritud tuge pakkuvate organisatsioonide kestlik rahastamine, kes tegelevad naistega (konventsiooni artikkel 8); tagada kogutud andmete liigitamine asjakohaste tegurite alusel ja ühtlustada andmete kogumist (konventsiooni artikkel 11); tagada korrapärased ennetusmeetmed soostereotüüpide kaotamiseks, toetada teadlikkuse suurendamise kampaaniaid, mis tegelevad naistevastase vägivalda kõigi vormidega, võttes arvesse ka digimõõdet, ja on suunatud ühiskonnale tervikuna (konventsiooni artikkel 12); tagada süstemaatiline alus- ja täienduskoolitus kõigile asjaomastele spetsialistidele (konventsiooni artikkel 15); laiendada perevägivalda toimepanijate programme ja tagada nende programmide jaoks piisav rahastus ning võtta vastu ühised nõuded (konventsiooni artikkel 16); parandada ohvrite jaoks rahalise toetuse, eluaseme ja töökohtade kättesaadavust ning tagada tasuta kohtumeditiiniline läbivaatus (konventsiooni artikkel 20); suurendada varjupaigakohtade arvu, et tagada turvaline majutus kõigile ohvritele, sealhulgas neile, kes puutuvad kokku interseksionaalse diskrimineerimisega (konventsiooni artikkel 22); tagada kogu riigis vägistamisohvrite või seksuaalvägivalda ohvrite vastuvõtukeskused mis on kättesaadavad sõltumata ohvri valmisolekust kuriteost teatada (konventsiooni artikkel 25);

aidata kaasa kõigist naistevastase vägivalda vormidest teatamisele, suurendada õiguskaitseasutuste teadlikkust, et tagada sootundlik reageerimine, tugevdada tõendite kogumist ja võtta meetmeid, et tagada juhtumite tõhus käsitlemine (konventsiooni artiklid 49 ja 50); tagada politseiametnikele koolitus ja juhised riskihindamise kohta ning kaasata hindamisse kõik asjaomased asutused (konventsiooni artikkel 51); parandada jälgimist ja nõuete täitmist, kasutades hädaolukorras rakendatavaid ja laiendatud kaitsemeetmeid, sealhulgas elektroonilist jälgimist; tagada protsessi järjepidevus ja süstemaatiliselt kaitsta nii hädaolukorras rakendatavate kaitsemeetmete kui ka pikaajaliste lähenemiskeeldudega ka lapsi (konventsiooni artiklid 52 ja 53) ning tagada kõigi ohvrikaitsemeetmete tõhus rakendamine kogu uurimise ja kohtumenetluse jooksul ning kaitsta ohvreid hirmutamise, kättemaksu ja taasohvristamise eest, toetades nende õigust saada ettenähtud viisil teada tõkendi seadmisest või vägivaldlatseja vabastamisest või põgenemisest (konventsiooni artikkel 56). Kuna kõnealuste soovitude eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega kriminaalasjades tehtava õiguslase koostöö valdkonnas ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid kõnealuste soovitude vastuvõtmisele.

- (16) Poola puhul sisaldab järelduste eelnõu ettepanekut tagada, et konventsiooni sätete rakendamisel kedagi ei diskrimineerita, ning tegeleda diskrimineerimise eri vormidega, millega teatavad ohvrite rühmad kaitse ja toetuse saamisel kokku puutuvad (konventsiooni artikkel 4); töötada välja üleriigilised, terviklikud ja koordineeritud põhimõtted, et ennetada ja tõkestada kõiki konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvaid naistevastase vägivalla vorme, tugevdada asutustevahelisi koostöömehhanisme, et tagada ohvritele juurdepääs toetus- ja kaitsemehhanismidele (konventsiooni artikkel 7); suurendada rahalisi vahendeid naistevastase vägivalla kõigi vormide ennetamiseks ja tõkestamiseks, rahastada valitsusväliseid organisatsioone ning tagada nende osalemine kõigi asjakohaste poliitikameetmete rakendamises ja jälgimises (konventsiooni artikkel 8); eraldada konventsiooni koordineerivale organile vajalikud inim- ja finantsressursid ning tagada naiste õigustega tegelevate organisatsioonide kaasamine (konventsiooni artiklid 9 ja 10); tagada liigitatud andmete kogumine ja ühtlustada andmete kogumist asjaomaste asutuste vahel (konventsiooni artikkel 11); tagada, et kõigi konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate vägivallavormide puhul saab välja anda hädaolukorras rakendatava tõkendi ja lähenemiskeelu, ning tagada karistused rikkumise korral (konventsiooni artiklid 52 ja 53), ning tagada naissoost varjupaigataotlejatele kiire juurdepääs varjupaigamenetlusele, tagada sootundlikud menetlused ning toetada mittetagasisaatmist (konventsiooni artiklid 60 ja 61). Kuna kõnealuste järelduste eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega kriminaalasjades tehtava õiguslase koostöö, varjupaiga ja mittetagasisaatmise valdkonnas ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid selle vastuvõtmisele.

- (17) Euroopa Liidu lepingule (ELi leping) ja Euroopa Liidu toimimise lepingule (ELi toimimise leping) lisatud protokoll nr 21 (Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukoha kohta vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala suhtes) artiklite 1 ja 2 kohaselt, ja ilma et see piiraks kõnealuse protokoll artikli 4 kohaldamist, ei osale Iirimaa käesoleva otsuse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.
- (18) ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokoll nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva otsuse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Seisukoht, mis võetakse liidu nimel Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalda ja perevägivalda ennetamise ja tõkestamise konventsiooni artikli 67 alusel loodud konventsiooniosaliste komisjoni 19. koosolekul, on mitte esitada vastuväiteid järgmiste aktide vastuvõtmisele:

- 1) Ühendkuningriigile esitatav soovitus Istanbuli konventsiooni rakendamise kohta (esitatud dokumendis ICCP(2025)22prov);
- 2) Andorrales esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)23prov);
- 3) Belgiale esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)24revprov);
- 4) Prantsusmaale esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)25prov);
- 5) Itaaliale esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)26prov);

- 6) Madalmaadele esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)27prov);
- 7) Portugalile esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)28prov);
- 8) Serbiale esitatavad soovitused usalduse loomiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel (esitatud dokumendis IC-CP(2025)29prov) ning
- 9) konventsiooniosaliste komisjoni järelused Poolat käsitlevate soovituste rakendamise kohta (esitatud dokumendis IC-CP(2025)30prov).

Artikkel 2

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise päeval.

... ..

*Nõukogu nimel
eesistuja*